

HEGYEKET MOZGATÓ ERŐ – 10. A gyarapodás kulcsa

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Ságvár, 2017. 07. 17.

Köszöntsd a szomszédodat azzal a bátorító üzenettel, hogy a hála hitben tart. Halleluja! Szeretettel köszöntünk benneteket. Külön köszöntjük a szolgálótársainkat, Jánost és Marikát. A mai köszöntés úgy hangzott, hogy a hála hitben tart. Ez azt jelenti, hogy folyamatosan hálákat adunk Istennek. Azért, mert jól megy a dolgunk, vagy azért, mert benne vagyunk valamiben, de tudjuk, hogy kiment bennünket. Tehát, ha hálát adunk, akkor nem lesz időnk panaszkodni, siránkozni és hitben maradunk.

Tegnap egy Oral Roberts filmrészlet bejátszása volt az ötvenes évekből. Oral Roberts egy evangélista volt, akit Isten hatalmas módon használt, és ez a kenet fog újra visszatérni. Sorba gyógyultak meg az emberek. A lényeg az, hogy Oral Roberts tudatában volt annak, hogy Jézus ott áll mellette, és amikor ő ráteszi a kezét a betegre, akkor Jézus is együtt cselekszik vele. Sorozatosan gyógyultak meg az emberek gyógyíthatatlan betegségekből.

Tegnap elhangzott a bevezető imában Pesten, hogy váratlan pénzek jönnek hozzánk. A hitünket ebben ki kell árasztani. Hogy milyen csatornán, milyen módon történik, az nem ránk tartozik. Aztán Pesten is jöttek vissza elkóborolt bárányok. Most a bevezető imában is imádkoztam ezt, hogy kiigazított szellemmel hozza vissza őket az Úr, mert gyülekezeten kívül olyan a keresztyén, mint egy nádszál, egymagában törékeny. Amikor együtt vagyunk, akkor olyan, mint a kévébe kötött nád. Erősebb. A múlt héten, alighogy elmentünk innen, egy vihar kerekedett nagy hirtelen, és én a szent időzítést látom abban, ha időben elindultunk volna innen, akkor belekeveredtünk volna a Kiliti területén levő nagy viharba, ami a repülőtértől a körforgalomig tartott. Még ma is ott vannak a faágak, és egy derékvastagságú fát is kidöntött. Meglehet, hogy az autónk is kapott volna egy faágat. Aztán János testvérünk ellenkező irányba ment haza, őt pedig az angyalok védték, mert Som térségében érte el ez a vihar. Azt mondta, hogy a tükörből látta, hogy mögötte egy nagy fa az útra dőlt. Ezek mind szent időzítések. Hálát adunk a drága Szent Szellemnek, mert már munkálkodik a csukló területén, a lábujjak ízületeiben, csontokban, arccsont területén, ez lehet fogászati jellegű, vagy megfázás, arcüreggyulladás.

Hálákat adunk Magdi erdélyi szolgálataért, két és fél hétig volt ott, és nem pihenni ment. Dicsérjük érte az Urat. Az alkalom végén meghallgatjuk a bizonyosságát.

A HEGYEKET MOZGATÓ ERŐ sorozatunk 10. része következik. Az egész sorozat Gordon Lindsay tanításából származik, és ma érkezünk el a 10. részhez. Címe: A gyarapodás kulcsa.

1. Adás – elfogadás

Angolul nem azt mondják, hogy vetés-aratás, hanem hogy adás-elfogadás. Kicsit más a jelentése. Talán kiterjedtebb. A Máté 6,11-ben kezdünk, a napi ellátásunkról szól, és nekünk az ellátást Istentől kell várni.

Máté 6,11.

11. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

Az ellátásunk egyik módja a vetés-aratás törvényének a működtetése.

Galata 6,7.

7. Ne tévelyegjetelek, Isten nem csúfoltatik meg, mert amit vet az ember, azt is fogja aratni.

Ez mindenre igaz, nemcsak az anyagiakra.

Máté 6,3–4.

3. Te pedig, amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezed, mit cselekszik a te jobb kezed;

4. Hogy a te alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván.

Van egy magyar mondás, ami azt mondja, hogy úgy ad, mintha a fogát húznák. Istennek ez nem kedves. Istennek szívből, örömmel, hittel kell adni. Jézus ezt a két igeverset akkor mondta, mielőtt elkezdte az imádságról szóló csodálatos tanítását, amit mi Miatyánk néven ismerünk. Az Igében hallottuk azt a szót, hogy megfizet. **Ez a görögben azt jelenti, hogy visszafizet, vagy megjutalmaz.** A vetéseink nem a semmibe mennek. Akinek nincs hite és úgy vet, az azt mondja, hogy ez az ablakon kidobott pénz. Amikor templomba jártam és a perselybe raktam, akkor az ottani emberek úgy tekintettek erre, hogy ez ablakon kidobott pénz. Nem hitték el, hogy ez visszafordul, mert nem is lettek megtanítva rá. Az adás szorosán összefügg az elfogadással. Isten szándéka a bővülködésünkkel kapcsolatban az, hogy még a szükségseink betöltésén felül is bőven tudjunk adakozni.

Máté 6,19–21.

19. Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsdá és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják;

20. Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a rozsdá, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják.

21. Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.

Jézus a földi vagyon felhalmozása ellen szól. A vetőmagot el kell vetni, és nem gyűjtögetni kell. A bőséges elfogadás titka az, hogy meg kell tanulnunk a bőséges adakozás művészetét.

Máté 10,8.

8. ... Ingyen vettétek, ingyen adjátok.

Azok, akik ingyen adnak, önzetlenül, szeretetből, hittel, azok aratni is fognak ingyen, és ingyen jön hozzájuk az, amire szükségük van. Nézzük meg a Lukács 6,38-ban, hogy hogyan. Itt az *emberek* szót hangsúlyozzuk ki.

Lukács 6,38.

38. Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkal mérnek néktek, amellyel ti mértétek.

Isten gyakran mások szívét megindítva válaszolja meg az imáinkat. Ehhez szellemi hallásra és engedelmességre van szükség. Volt egy Müller nevezetű szentje az Úrnak, aki egy árvaházat működtetett. Kétezer gyerekről gondoskodott. Az emberek csodálkoztak azon, amit Isten tett az ő szolgálatában. Habár voltak kemény hitpróbái, de amire szükség volt, az mindig időben megérkezett. Isten Szelleme a megfelelő időben mozdult, és megérintette valakinek a szívét, hogy támogassa ezt a gyermekotthont. Ez olyan túlradó mértékben sikerült Isten kegyelméből, hogy az árvaház ellátásán túlmenően létrejött egy missziós szolgálat anyagi bázisa is.

Márk 4,24.

24. És monda nékik: Megjegyezzétek, amit hallotok: Amilyen mértékkal mértétek, olyannal mérnek néktek, sőt ráadást adnak néktek, akik halljátok.

Az árvaház vezetője nagyon sok adományt kapott, de ebből nagyon sokat tovább is adott. A pénzt ő vetésforgóként kezelte. Bejött, továbbadta, megsokasodott, és visszajött hozzá. A pénzt el lehet vetni. Korábban voltak tanításaink erről. A ságvári újságban is olvashattok róla.

Példabeszédek 11,24–25.

24. Van olyan, aki bőven adakozik, és annál inkább gazdagodik; és van aki megtartóztatja a járandóságot, de ugyan szűkölködik.

25. A mással jóltevő ember gyarapodik; és aki mást felüdít, maga is felüdül.

Ennek az Igének más szavakkal következő a jelentése: minél inkább adakozik, annál inkább gazdagodik. Aki ezt érti, gyakorolja, és hittel teszi. Sokan itt tévesztik el. Istentől bőséges ellátást akarnak, és hegyeket akarnak mozgatni a hitükkel, de amikor arra kerül a sor,

hogyan Isten szolgálatára, Isten munkájára adjanak, akkor zsugoriak. Sok olyan emberre igaz ez, akik gyógyulást kaptak természetfeletti módon. A gyógykezelésre tízezreket költöttek el, és mégsem született eredmény. De amikor Isten természetfeletti módon meggyógyítja őket, akkor az addig kidobott pénznek még a töredékét sem adják az Úr munkájára.

A hitelenség és a jövő felőli bizonytalanság miatt, nem adnak kellőképpen az emberek Isten munkájára. Félnak attól, hogy Isten netán cserbenhagyja őket, és inkább a szűkebb időkre tartalékolnak. Isten nincs az ellen, hogy bőségben és jómódban éljünk, mint az Ő gyermekei, de ugyanígy kellene hozzájárulni Isten munkájának a támogatásához is. Bőkezűen. Akik az anyagiak területén nem bíznak Istenben, azok nem hiszik, hogy Ő megválaszolja az imáikat. A hit cselekedetet követel.

Jakab 2,20.26.

20. Akarod-e pedig tudni, te hiábavaló ember, hogy a hit cselekedetek nélkül halott?

26. Mert amiképpen a test halott szellem nélkül, akképpen a hit is halott cselekedetek nélkül.

Jakab 1,22.

22. Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

Ha régebbi fordítású Bibliátok van, akkor az úgy szól, hogy az Igének pedig megtartói legyetek. **A görögben megnéztem, és ez a szó azt jelenti, hogy cselekvő, megvalósító.** A mi legújabb kiadásunkban ez már ki van javítva. Néha azt mondják ránk, hogy átírtuk a Bibliát. Nem írtuk át, csak pontosítva lett.

Az adás is egy hitbéli cselekedet. Ez a biztosítéka annak, hogy folyamatosan kapjunk. Isten szinte minden hatalmas emberétől azt kérte, hogy mindenét adja fel. Valaki az üzletét, valaki a vállalkozását, valaki a kapcsolatait adta fel azért, hogy az Urat követhesse és beteljesítse a szolgálatát. Tegnap a pesti tanításban elhangzott, hogy az utolsó napon majd számon lesz kérve, hogy a talentumokkal mit tettünk. Vagyis az ajándékokat, amit kaptunk, azt használtuk, vagy félretettük és a széles úton mentünk, nem foglalkozva az isteni elhívással. Akik Isten indíttatására feladták azt, amijük volt, a munkahelyüket, a kapcsolataikat, vállalkozásukat, némelyikük olyan helyzetbe került, hogy fizikai síkon nem volt biztosítva az ellátása, de Isten kegyelme megoldotta ezt a kérdést is. A hívőknek hajlandónak kell lenniük feladni az életükben bizonyos dolgokat, hogy Krisztus tanítványai lehessenek. Ugyanis Isten tudni akarja, hogy mi mit tartunk többre. Az időleges dolgokat, vagy az örökkévaló dolgokat.

2. Erő és hatalom

a.) Gazdag ifjú

Bizonyára ismeritek a gazdag ifjú történetét. Egy rövid részt most elolvasunk belőle. Volt egy ifjú, aki gazdag volt, és Jézushoz ment egy kérdéssel. Jézus pedig megadta a választ, ami a fiatalember számára nem volt elfogadható.

Márk 10,21–22.

21. Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda néki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jer, kövess engem, felvévén a keresztet.

22. Az pedig elszomorodván e beszéden, elméne búsan; mert sok jószága volt.

Itt két dolgot szeretnék megvilágítani. A sok jószág azt jelenti, hogy ő egy vagyonos ember volt. Abban az időben jószágban, földben mérték a vagyont. Nem betétszámlával, meg folyószámlával fejezték ezt ki.

A másik dolog pedig a kereszt felvétele. Itt, ebben az esetben az elhívást jelenti, és nem a problémákat, nem a terheket, nem a megpróbáltatásokat. Jézus letesztelte az ifjút, hogy mi az értékesebb a számára. A vagyon mellett döntött ez a fiatalember, és szomorúan elment. Pedig Jézus felajánlott neki egy lehetőséget, hogy adakozzál, a vagyonodat oszd szét, és kincsed lesz a mennyben. Az előljárónk régen erről úgy tanított, hogy a pénzünket előreküldhetjük a mennybe. Befektethetjük a mennyei folyószámlára.

A fiatalember élete felett egy elhívás volt, de nem követte Jézust. Péter ezt követően szóvá tette, hogy ők mindent elhagytak, hogy kövessék Jézust, és betöltsék az elhívásukat. Jézus válaszában csak néhányan hisznek, ami az Igében olvasható.

Márk 10,29–30.

29. Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit én érttem és az Evangéliumért,

30. Aki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövődő világon pedig örök életet.

Ez nagyon sokat mondó Ige. Először is, nem mindegy, hogy milyen okból, milyen indítékkal lép ki a mögötte levő életből valaki. Egyértelműen azt mondja, hogy a szolgálat betöltése céljából. Hogyha valaki hátrahagyja – én ezt a szót kaptam, nem azt, hogy elhagyja. Az elhagyja szó egy nagyon nagy elszakadást jelent. Hanem csak hátrahagyja a családját, a házastársát, a munkáját, mert a szántóföld volt akkor a munka. Aki az evangélium hirdetése céljából teszi ezt, az ebben az időben százannyit kap vissza. Nem majd a mennyben, hanem most, ebben az életben.

Ismerünk egy házaspárt, akik Angliából költöztek vissza, mert az Úr visszarendelte őket, és kaptak egy házat. Amikor megérkeztek Magyarországra, akkor jobbkormányos autójuk volt, mert Angliában fordítva közlekednek. Az Úr összehozta egy olyan szenttel, aki meg Angliába ment ki, és neki bal kormányos autója volt. Egyszerűen elcserélték az autójukat. Tehát itt bizonyosodik be az Ige, hogy ebben az időben, most kapnak. Itt a bizonyíték, hogy kapnak házakat, fitestvéreket, kaptak testvéreket Magyarországon. A szolgálatuk által ismertek. A hitünket mutatjuk be az által, hogy hajlandók vagyunk Istennek adni, az oltárra helyezni, amink van. Vagy elhagyni dolgokat.

Ismerek egy pásztortársat, aki budapesti. A BKV-nál volt buszsofőr és nagyon szerette a szakmáját. Isten kiemelte onnan. Egy darabig úgy gondolta, hogy nagyon visszavágyik majd, mert szerette csinálni azt a munkát. Nagyon hamar levette az Úr ezt a vágyat róla. Ő is az oltárra helyezte a munkáját. Jézus nem helytelenítette az adakozást, még akkor sem, ha az kevés volt. A gazdag ifjú után Jézus hamarosan találkozott az özvegyasszonnyal, aki a perselyhez ment. Ezt olvassuk el.

Márk 12,41–44.

41. És leülvén Jézus a templomperselynek átellenében, nézi vala, hogy a sokaság mi-ként vet pénzt a perselybe. Sok gazdag pedig sokat vetett vala abba.

42. És egy szegény özvegyasszony is odajövé, két fillért, azaz egy negyed pénzt vet bele.

43. Akkor előszólván tanítványait, monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony többet vetett, hogynem mind a többi, akik a perselybe vetettek.

44. Mert azok mindnyájan az ő fölöslegükből vetettek; ez pedig az ő szegénységéből, amije csak volt, mind beveté, az ő egész vagyonát.

Jézus nemcsak akkor figyelte, hogy ki mennyit fordít Isten szolgálatára, ma is figyel, hogy mi mennyit dobunk a perselybe. Ez az özvegyasszony két fillért, azaz az egész vagyonát adta oda. Ezért Jézus dicsérte, és rámutatott arra, hogy ő bárkinél többet adott. Isten elsősorban nem az adomány nagyságát tekinti, hanem a vetésünk arányát, hogy az számunkra mekkora áldozat, amikor az oltárra helyezzük. Egy példával fogom ezt megvilágítani, hogy érthető legyen.

Van egy harmincezer forinttal rendelkező nyugdíjas, és ő ezer forintot szán az Úr szolgálatára, és ennyit dob a perselybe. Egy százezer forintos jövedelemmel rendelkező személy szintén ezer forintot tesz a perselybe. A kettő között arányában van különbség. Áldozatban van különbség. Mert aki a kevesebből is ugyanannyit ad, mint a nagyobb

jövedelmű, akkor az ő számára az egy nagyobb áldozat. Isten erre tekint. Ez az özvegy-asszony a hitét cselekedte meg a vetés-aratás alapelveinek megfelelően. Mert azt mondja az Írás, hogy mindenét odaadta. Tehát neki hinnie kellett azt, hogy mire megjön a vacsoraidő, az neki megtérül.

b.) Az erő titka

A korai gyülekezet tudta, hogyan kaphatnak imaválaszt. Amikor Péter a kivégzésére várt, a hívők imájára Isten angyalt küldött, hogy kiszabadítsa őt. A jeruzsálemi gyülekezetben nap mint nap megnyilvánult Isten hatalmas ereje.

Apostolok cselekedetei 5,12.14–16.

12. Az apostolok kezei által pedig sok jel és csoda lett a nép között; és egy akarattal mindnyájan a Salamon tornácában valának.

14. A hívők pedig mindinkább csatlakoztak az Úrhoz, úgy férfiakként, mint asszonyoknak sokasága.

15. Úgyannyira, hogy az utcákra kihozták a betegeket, és letevék ágyakon és nyoszolyákon, hogy az arra menő Péternek csak árnyéka is érje valamelyiket közülük.

16. És a szomszéd városok sokasága is Jeruzsálembe gyűlt, hozva betegeket és tisztátalan szellemektől gyötretetteket: kik mind meggyógyulának.

Tudni kell, hogy a korai egyházban a szentek a gyülekezetben hatalmas egységben voltak. A múlt héten is említettük a Zsoltárok 133-at. Isten oda tud küldeni áldást, ahol együtt és egységben vannak. Tehát az áldásnak két feltétele van. Hiába vagyunk együtt, hogyha ellentét van a szentek között. Együtt kell lenni és egységben. Mindennaposak voltak a jelek és a csodák. A felolvasott Igében nem is kellett gyakorolni a krisztusi alaptant, a kézzrátételt, ami a Zsidó 6,1–2-ben van megírva, mert egyszerűen Isten dicsősége olyan erőteljes volt az apostolokon, hogy közelébe mentek a betegeknek, és Isten ereje kiáradt és meggyógyultak.

A Biblia azt mondja, hogy az árnyékuk érintette. De nem az árnyékuktól gyógyultak meg, hanem az a hatalmas kenet, ami rajtuk volt, mert együtt imádkoztak. Felgerjedt a Szent Szellem, ami most is érzékelhető, és Istennek ez a hatalmas jelenléte megérintette a betegeket. Az, hogy az árnyéka megérintette őket és az árnyékától meggyógyultak, azt jelenti, hogy a közelükbe mentek. Mert valakinek az árnyéka akkor vetődhet egy földön fekvő betegre, ha a közelében van. Tehát egy bizonyos közelségbe értek, ahol már a kenet áradt és meggyógyultak a betegek.

Nézzük meg a krisztusi alaptanokat a Zsidó 6,1-2-ben. Ez nincs benne a jegyzeteimben, de most az Úr előhozta.

Zsidó 6,1-2.

1. Annakokáért elhagyván a Krisztusról való kezdetleges beszédet, törekedjünk tökéletességre, nem rakosgatván le újra alapját a holt cselekedetektől való megtérésnek és az Istenben való hitnek.

2. A keresztségekről, kezek rátevéséről, holtak feltámadásáról és az örök ítéletről szóló tanításnak.

Ha ezt megszámlolod, akkor hat alaptant találsz ebben a két versben, köztük a kézzrátételt. Fölmerülhet a kérdés, hogy miért nincs jelen ma is ugyanez a gyógyító erő. A választ Gordon Lindsay a szöveggörnyezetben találta meg.

Gordon Lindsay kapott egy kijelentést ezzel kapcsolatban. Amikor a korai gyülekezet idején az emberek újjászülettek, akkor mindenüket eladták, és ez biztosította az evangélium hirdetéséhez szükséges anyagi forrást. Nem kellett a szolgálóknak azon fáradozni, hogy magukat eltartsák, hanem csak az imára, az Úrral való közösségre, a szolgálatra tudtak koncentrálni. Az Ószövetségben is van egy rész, ahol Isten megint az embereket, Izrael népét, hogy miért nem látják el a papokat élelmiszerral, mert el kellett hagyniuk az oltárt, a templomot, dolgozni kényszerültek, és a papi szolgálatuk háttérbe szorult. Az erre vonatkozó Igét most nem nézzük meg, hanem lapozzunk az Apostolok cselekedeteihez

Apostolok cselekedetei 4, 32–35.

32. A hívők sokaságának pedig szíve-lelke egy volt; és senki semmi marháját nem mondá magáénak, hanem nékik mindenük közös vala.

33. És az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonytságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem volt mindnyájukon.

34. Mert szükölködő sem volt közöttük senki; mert valakik földek vagy házak birtokosai voltak, eladván, elhozák az eladottak árát.

35. És letevék az apostolok lábainál: aztán szétoztották, amint kinek-kinek szüksége volt.

Megint találkozunk a *marha* kifejezéssel, ami a vagyont jelenti ebben az igeszakaszban is. Tehát közösként kezelték a vagyonukat, és nagy erővel szolgáltak az apostolok.

Egy konkrét példát olvassunk el a 36–37. versekben.

Apostolok cselekedetei 4, 36-37.

36. József is, aki az apostoloktól Barnabásnak neveztetett el, ami megmagyarázva annyi, mint: vigasztalás fia, Lévita, származása szerint ciprusi.

37. Mivelhogy néki mezeje volt, eladván a pénzt elhozá, és az apostolok lábainál letevé.

Tehát meggyőződésem, hogy a fölöslegüket adták el, és azt a pénzt az Úr szolgálatára fordították.

Van egy példa arra is, amikor ez a dolog rosszul sült el. Az Apostolok cselekedetei 5. fejezetben a 4 verset fogjuk elolvasni. Volt egy házaspár, Ananiás és Safira, aki szintén eladott egy birtokot. Meggyőződésem, hogy akkor is szabad akaratuk szerint adakoztak, tehát nem volt rájuk kényszerítve, hogy ti adjátok el a házat, adjátok el a földet, és hozzátok be. Sajnos hallottam ilyet egy másik felekezethez tartozó vállalkozóról, akinek boltja volt. A boltja kezdett tönkremenni, és a gyülekezet rákényszerítette valamilyen módon, hogy adja el a boltját is, hogy tudjon tizedet fizetni, tehát nemcsak tönkrement, hanem a boltját is eladatták vele. Nem erről van szó. A szívből jövő adakozásról van szó.

Ananiás és Safira a föld árából félretett. Megtartottak egy bizonyos részt maguknak. Ezzel nem lett volna semmi probléma, hogyha azt mondják az apostoloknak, hogy a felét behoztuk a gyülekezetbe Isten munkájára, a másik felére szükségünk volt és megtartottuk. Ez így teljesen rendben lett volna. De amikor az apostolok megkérdezték, hogy a földnek az egész árát behoztátok, ők sajnos hazudtak, és azt mondták, hogy igen. Ezzel Istennek hazudtak. És ahogy távoztak az épületből, és a küszöbre tették a lábukat, egy szent ítélet érte őket, és ott meghaltak a küszöbön. Egymás után.

Apostolok cselekedetei 5,4,

4. Nemde megmaradva néked maradt volna meg, és eladva a te hatalmadban volt? Miért hogy ezt a dolgot cselekedted szívedben? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek.

Tehát szeretném kihangsúlyozni, hogy nem az volt a baj, hogy ők a saját céljukra visszatartottak belőle, hanem ezt nem mondták meg becsületesen.

c.) Jákób esete

Izsáknak volt két fia, Ézsaú az idősebb, és Jákób a fiatalabb. Jákóbnak volt hite, de a mohóság uralta őt. Ugyanis kétszer becsapta a testvérbátyját, Ézsaút. Egyszer az elsőszülöttségi jogát vette meg egy tál lencséért, majd később az apai áldástól fosztotta meg alattomos módon.

Az 1Mózes 25-ben olvassuk az első esetet, amikor Ézsaútól megvette az elsőszülöttségi jogát. Tudni kell, hogy az Ószövetségben az elsőszülött örökölt mindent. Vagyont, hatalmat, uralmat, és ami ezzel járt.

1Mózes 25, 29–34.

29. Jákób egyszer valami főzeléket főze, és Ézsaú megjövén elfáradva a mezőről.

30. Monda Ézsau Jákóbnak: Engedd, hogy ehessem a veres ételből, mert fáradt vagyok. Ezért nevezték nevét Edomnak.

31. Jákób pedig monda: Add el hát nékem azonnal a te elsőszülöttségedet.

32. És monda Ézsau: Ímé, én halni járok, mire való hát nékem az én elsőszülöttségem?

33. És monda Jákób: Esküdjél meg hát nékem azonnal, és megesküvék néki, és eladá az ő elsőszülöttségét Jákóbnak.

34. S akkor Jákób ada Ézsauinak kenyeret, és főtt lencsét, és evett és ivott, és felkelt és elméne. Így vetette meg Ézsau az elsőszülöttséget.

Ézsau annyira belevetette magát a munkába, hogy nem érdekelte az elsőszülöttségi jog, és nem tudott időt fordítani Istenre sem. Holtfáradtan jött haza.

A második eset pedig az apai áldás. Nagyon fontos volt abban az időben az apai áldás. Izsáknak a kedvence Ézsau volt. Édesanyjának pedig Jákób. Amikor érezte Izsák, hogy közel az idő, hogy elköltözzön a földi életből, akkor az idősebbik fiát elküldte, hogy hozzon egy vadat, készítse el, főzzön neki egy nagyon finom ételt, szolgálja fel neki, és utána meg fogja áldani. Ezt megneszelte az édesanyja és szólt a kisebbik fiúnak, hogy szaladj ki a rétre, hozzál egy kecskét, gyorsabban elkészítéd az ételt, és vidd be édesapádnak. Jákób ugyan először tiltakozott, de hát apám meg fog ismerni, mert ha megsimogatja a kezemet meg a nyakamat, akkor az én testem nem olyan szőrös, mint Ézsaué. Ezt a problémát áthidalták. A kecskebőrbe bebugyolálta a kezét meg a nyakát, és az édesapját becsapta. A történet természetesen hosszabb, otthon utánanézhettek.

1Mózes 27,22-23. 28–29.

22. Odaméne tehát Jákób Izsákhhoz az ő atyjához, aki megtapogatván őt, monda: A szó Jákób szava, de a kezek Ézsau kezei.

23. És nem ismeré meg őt, mivelhogy kezei szőrösek voltak, mint Ézsauinak, az ő bátyjának kezei; annakokáért megáldá őt.

28. Adjon az Isten tenéked az ég harmatából, és a föld kövérségéből, és gabonának és bornak bőségét.

29. Népek szolgáljanak néked és nemzetségek hajoljanak meg előtted; légy úr a te atyádfiain, és hajoljanak meg előtted a te anyádnak fiai. Átkozott, aki téged átkoz, és aki téged áld, legyen áldott.

Tehát csalással a kisebbik fiú, Jákób kapta meg az apai áldást. Mindaddig nem volt baj, amíg Ézsau haza nem érkezett. Ő is elkészítette az ételt, bevitte az édesapjának, és kiderült, hogy őt becsapták, pontosabban mindkettőjüket becsapták. Azért volt ez lehetséges, mert Izsáknak a látása megromlott, és csak tapintás által tudott tájékozódni. Ézsau kérte édesapját, hogy őt is áldja meg, de akkor az adott szó nagyon komoly dolog volt. És nem vonhatta vissza a Jákóbra mondott áldást. Aztán Ézsau felett is mondott egy áldást, de mindenképpen ő már az öccse alá volt rendelve, ezek alapján.

Nagyon dühös lett Ézsau és üldözni kezdte Jákóbot, meg akarta ölni. Ezért Jákóbnak el kellett menekülnie otthonról. A bujdosása alatt volt ideje gondolkodni. Egyszer Bételbe ért, és ott elaludt, és kapott egy látást. Látott egy létrát, ami a földről a mennybe vitt fel, és angyalok jártak rajta le és fel. Ez a látás az egész életét megváltoztatta.

Amikor felébredt, megfogadta, hogy ő minden jövedelméből tizedet fog adni, hálából Istennek. Ugyanis ő nincstelenül ment el. Ez a növekmény azt jelenti, hogy ami jön hozzánk. Nyugdíj, fizetés, túlóra, borraaló, másodállás, megfialnak a malacok, terem a fán a gyümölcs, ez mind növekmény. Tehát ő megfogadta, hogy amit Istentől kap, annak hálából a tizedét visszaadja Istennek szolgálatra. Igazából ez a sokasodás magja. Gondoljatok bele, hogy milyen nehéz volt nincstelenül erre a döntésre jutnia. De ezért a döntéséért, hogy Istennek tizedet ajánlott, és ezt meg is tartotta, Isten hatalmas módon megáldotta őt.

1Mózes 28,20–22.

20. És fogadást tett Jákób, mondá: Ha az Isten velem lesz, és megőriz engem ezen az úton, amelyen most járok, és ha ételül kenyeret s öltözetül ruhát ad nékem;

21. És békességgel térek vissza az én atyámnak házához: akkor az Úr lesz az én Istenem;

22. És ez a kő, amelyet oszlopul állítottam fel, Isten háza lesz, és valamit adsz nékem, annak tizedét néked adom.

Itt a fogadás. Itt benne van a ruházat, az élelem, ami az asztalunkra kerül, ami ránk kerül, azért mind hálásnak kell lennünk Istennek. Jákób azt mondta, hogy ezért én Istennek tizedet adok, mert gondoskodik rólam. És hányszor történt meg szerintem mindannyiunkkal, hogy valahonnan kaptunk néhány ruhát, vagy egy zsák ruhát, mert ez jár kézről kézre, kinövik főképp a fiatalok, vagy megizmosodnak az emberek, és utána tovább adják. Tudni kell, hogy ez a tizedfizetés még nem a törvény alatt volt. Mert a törvény kötelezően előírta Izrael népe számára. Ezt szívből tette Jákób.

d.) Üveggyár

Volt egy újjászületett ember a múlt század elején, úgy hívták, hogy Alexander Kerr. Nagy hatással voltak rá azok az Igék, amelyek Jákób Istennel kötött szövetségéről szóltak, amit most olvastunk el. Kerr látta, hogy Jákóbnak kezdetben semmije sem volt, amikor megkötötte Istennel a tizedfizetés szövetségét. De 20 évvel később Jákób hatalmas bőséggel tért haza. Ezt olvassuk el az 1Mózes 30-ban.

1Mózes 30,43.

43. És felette igen meggazdagodék a férfiú; és volt néki sok juha, szolgálója, szolgálja, tevéje és szamara.

Ez mind a gazdagságot jelenti. Kerr úr 1902-ben Jákóbbhoz hasonlóan egy különleges szövetséget kötött Istennel. A jövedelmének bizonyos százalékát az Úr munkájára ajánlotta fel. A múlt héten a börtönszolgálatunkban találkoztunk egy fiatalemberrel, új volt még. Azt mondta, hogy ha ő ki fog jutni, akkor az adakozását kizárólag az Egyház irányába fogja megtenni. Tehát Isten már felindította a szívét. Abban az időben ez a Kerr úr nagyon szegény volt, a házán jelzalog volt, és sok tartozása volt. De ő megértette a tizedfizetés gyümölcsét, hogy ő abból kamatozni fog, és ilyen szegényes állapotban is felajánlotta Istennel a jövedelme bizonyos százalékát.

Ezt követően nagyon kis tőkével megalapította San Franciscóban az üveggyárát. Később ez lett az Egyesült Államokban a legnagyobb befőttes üveggyár. Gyakorlatilag minden centjét ebbe vállalkozásba fektette be. Aztán egyszer csak jött az a hatalmas San Franciscó-i földrengés. A barátai azt mondták, hogy ő egy tönkrement ember, erre ő azt felelte: nem hiszem, vagy ha mégis tönkrementem volna, akkor a Biblia nem igaz, tudom, hogy Isten nem vonja vissza a szavát. Isten szavatartó. Táviratban érdeklődött a gyára felől, és a következő választ kapta. A gyárad a tűz közepén van és kétségtelenül elpusztult. Olyan nagy a forráság, hogy néhány napig meg sem lehet közelíteni, és nem tudunk hírt szolgáltatni felőle.

Ez egy hatalmas megpróbáltatás volt a számára. De a hite az Úrban soha nem rendült meg. Hitte a Malakiás 3,10–12 igeversek igazságát, és szilárdan megállt ezen az ígéreten.

Malakiás 3, 10-12.

10. Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.

11. És megdorgálom érettetek a kártevőt, és nem veszi el földetek gyümölcsét, és nem lesz a szőlőtök meddő a mezőn, azt mondja a Seregeknek Ura.

12. És áldottnak mondanak titeket mind a nemzetek; mert kívánatos földdé lesztek ti, azt mondja a Seregeknek Ura.

Egy hívó számára, aki az Igébe veti a bizalmát, ez az igesor sokkal hatásosabb védelmet nyújt, mint a biztosítónál megkötött biztosítás. Tíz nap múlva újabb távirat jött. A következő

állt benne: A gyárad 3 km-es körzetében minden elégett, de a gyárad csodálatos módon megmenekült. Most ismerni kell a gyár felépítését. A gyár egy kétemeletes fa épület volt, ahol hatalmas tartályokban 2500 fokon olvasztották az üveget és olajjal fűtöttek. A városban minden bizonnyal ez volt a legtűzveszélyesebb épület. A gyár minden oldalán tombolt a tűz, átsapott a fakerítésen, megperzselte azt, azonban a gyár nem égett le, és egyetlen befőttes üveg sem rongálódott meg a földrengés és a tűz miatt. Mert ő hitt abban a védelemben, ami ott van a Malakiás 3-ban.

Az adás és elfogadás törvénye sehol nincs világosabban kifejezve, mint a Malakiás 3-ban. Az adás és elfogadás szellemi törvénye ugyanúgy működik, mint a gravitáció fizikai törvénye. Egyik szellemi törvény, a másik fizikai törvény. A fizikai törvény úgy működik, hogyha elengedem ezt a tollat, akkor nem felfelé fog esni, hanem lefelé. A szellemi törvény pedig úgy működik, ahogy az üveggyárnál most láttuk, hogy védelmet ad. Isten Igéje igaz, mert megvédte ezt a gyárat, ahogy ígérte.

Galata 6, 9–10.

9. A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk majd, ha el nem lankadunk.

10. Annakokáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenkivel, de leginkább hitünk házanépével.

Nemcsak a jótéteményben ne lankadjunk, hanem semmiben sem. Isten útján ne lankadjunk. Kitartóan haladjunk előre a cél felé. A hitünk házanépe azt jelenti, hogy elsősorban a hívők felé, illetve a szolgálat felé adakozzunk, és ne az elveszettek felé. Ez nem azt jelenti, hogy ha valakinek a szívét felindítja az Úr, és találkozik egy hajléktalannal, akkor ne támogassa őt egy összeggel, de itt azt mondja, hogy elsősorban a saját népünk felé. A meg ne restüljünk gondolatot alátámasztjuk még egy Igével.

2Thessalonika 3,13.

13. Ti pedig atyámfiak meg ne restüljétek a jónak cselekvésében.

Ahhoz, hogy Isten munkája egyenletesen tudjon működni, egyenletes ellátásra van szükség és nem hullámszóra.

2Korinthus 9, 10–11.

10. Aki pedig magot szolgáltat a magvetőnek, kenyeret is szolgáltat eleségül, és megsokasítja a vetéseket, és megnöveli megigazultságok gyümölcseit,

11. Hogy mindenben meggazdagodjatok a teljes jószívúségre, amely általunk hálaadást szerez az Istennek.

Isten kétfajta dolgot ad, azt írja ez az Ige. Az egyik: ad vetőmagot a vetőnek, aki el is veti, és nem eszi meg a vetőmagot. A másik pedig: ad ellátást, itt azt írja, hogy kenyeret. Ellátást, amíg a vetésünk nem hoz gyümölcsöt, addig is meg kell élni. A vetőmagról juttatta eszembe az Úr azt, hogy gyerekkoromban, amikor még termeltünk krumplit, akkor a pincében három kupac krumpli volt. A nagy szemű, az étkezési. A vágott, a hibás a malacoknak, és az apró a vető krumpli. És akármilyen ínség lett volna, a vető krumplihoz nem volt szabad hozzányúlni, mert nem lesz mit vetni tavasszal. Megettük volna a következő évi termést. Tehát Isten is annak adja a vetőmagot, aki elveti.

A másik fajta ellátás pedig itt, az Igében jelképesen a kenyér. Mert ahhoz, hogy a vetésünk visszatérjen hozzánk aratásként, időre van szükség, de addig is meg kell élni a szentnek. Tehát meg kell vizsgálni azt, amikor érkezik hozzánk valamilyen mag, hogy az milyen célra van. Vetés céljából, vagy ellátás céljából. És azt is meg kell vizsgálnunk, hogy amikor hozzánk jön valami, például egy zsák ruha, ki a címzettje. Mi vagyunk, vagy valakinek tovább kell adni. Mert lehet, hogy mi csak egy csatorna vagyunk.

Nem tudom, melyik tanításban olvastuk, hallottuk, hogy egy szolgáltató – lehet, hogy Nasir Siddiki –, hogy Isten küldött neki egy összeget egy emberen keresztül. Boldog volt, mert szüksége volt rá. De utána Isten azt mondta, hogy látod ott azt az embert a fal mellett? Add

oda neki! Hát Uram, én már elterveztem, hogy ezzel mit csináljak! Már beosztottam! Egyezkedett az Úrral. Látjátok, nem mindig mi vagyunk a célállomás. Van, amikor tovább kell adnunk. És ehhez engedelmesség szükséges.

Isten csak a vetésünket tudja megsokasítani. Ha otthon kuporgatjuk a magot, vagy más célra fordítjuk, vagy megesszük, abból nem lesz aratás. Bízunk benne, hogy ez a mai eledel is hasznos és építő volt.

Ehhez még egy gondolat jött. Itt a gyülekezetben volt olyan személy, aki úgy gondolta, hogy azért nem jár gyülekezetbe, mert nem tud tenni a perselybe. Mástól is hallottam ilyet, De ez nem függvénye annak, hogy valaki hallgassa az Igét. Mert nincs előírva, hogy kinek mennyit kell beletenni. Ezt a Szent Szellem fogja megmutatni. Mindenkinek a lehetőségeihez képest helyezi a szívére. Tehát ez is egy félreértelmezés gyakorlatilag.

Most pedig imádkozunk értetek kézzátétellel. Fogadjátok a kenetet, mert a kenet megtöri az ígát, és kiveti a testből a tüneteket.

Magdinak lenne egy kis bizonyossága:

Magdi: Erdélyben voltam. Nekem az Úr elkészítette az utamat, nagyon jó volt. Nagyon jó összejevetelt tudtunk tartani. Nagyon sok nyitott szívű volt jelen. Azt mondom, hogy az Úr elkészítette ezt, az angyalokat előre küldte. Nekem nem sok dolgom volt. Minden dicsőség az Úr! Olyan befogadó szívűek voltak az emberek, hogy szinte magam sem hittem el ezeket a dolgokat. Az unokatestvéremnek a bal fele le volt bénulva. Szívbemarkoló volt így látni őt, de amikor eljöttem, már fölemelte a kezét, azt mondta, hogy már csak egy kicsit zsibbadtabb a keze, bottal már tudott járni.

Még egy bizonyóságot elmondok, a többit majd legközelebb.

Két évvel ezelőtt, amikor ott voltam, akkor is benéztem az ismerősökhöz és imádkoztam. Volt egy ház, és nem tudtam miért megyek oda. Bementem és kiderült, hogy probléma van a házassággal. Megengedték, hogy imádkozzak értük. Most, mikor mentem, nagy meglepetésemre azzal kezdték, hogy nagyon szépen köszönik azt, hogy imádkoztam a családjáért, mert azóta megváltozott az életük. Mondtam, hogy az Úrnak köszönjék, mert én csak egy eszköz voltam az Ő kezében. Övé dicsőség és a köszönet. Azelőtt a férj ivott, cigarettázott, pénzt nem adott. A férj nem tudott semmit. Nem tudta, hogy mi történik, és dicsőség az Úrnak, azt mondta az unokatestvérem, hogy a fekete fátyol leesett a szeméről, és mindent féhéren lát. Elment külföldre dolgozni egy gyümölcsösbe, lekvár főz, befőttet főz, és viszi haza a feleségének. És azt mondja, ez az óta van így, amióta az ima elhangzott a családjáért. Én azt mondtam, hogy dicsőség az Úrnak, hogy ezt mindig köszönjék meg Neki.

Elég sokan voltak ott. Ahányan voltunk, mindenki azt mondta, hogy egy olyan melegség, egy olyan megkönnyebbülés van a szívükben, ahogy elmondták az üdvösségimát. Körülbelül két és fél órát beszéltem az Úrról, de észre sem vettük az idő múlását, mert mindenki olyan jól érezte magát. Azt mondták, hogy a lelkipásztornak mondjam meg, hogy gyakrabban engedjen haza, hogy több összejevetelt tartsak, mert annyira jó volt, hogy még szeretnék ezt hallgatni tovább. És én azt mondtam, hogy dicsőség az Úrnak, én csak eszköz vagyok! Ha megkérdeznék, hogy mit mondtam az alatt a két és fél óra alatt, nem tudom, de olyan jó hallgatóság volt, és olyan jól beszélt mindenki, hogy nagyon. Úgy láttam, hogy könnyes egyiknek a szeme, másik kipirosodott, megérintett mindenkit az Úr. Mondták, hogy maradjak még, mert hallani akarják az Úr dolgait, de haza kellett jönnöm. Hagytam ott CD-ket, amin tanítások vannak. Már akkor elkezdtek hallgatni, amikor ott voltam. A naptárakat mind elvitték, még az is vitt, aki nem tud magyarul. Aki román volt, még az is elvitte, azt mondta, hogy valakinek odaadja, és lefordítják nekik. A román nyelvű Jézus képeknek nagyon sokan örültek. A végére már csak angol és német nyelvű képek maradtak, de azok is elfogytak.

Két évvel ezelőtt is voltam Erdélyben. Akkor is imádkoztam a családokért, a problémák megoldásáért és mindenért, amit a Szent Szellem felhozott. Most, az érkezésem után néhány

nappal nagy örömmel fogadott egy anya és a nevelt fia. Megkérdeztem, hogy mi történt. Elmondták, hogy kaptak egy levelet, amit négy éve vártak egy földterület ügyében. Eddig nem történt semmi, és most elindultak a dolgok. Imádkoztunk a dolog felett, és egy hét alatt teljesen lerendeződött minden, ami négy évig nem sikerült. Dicsőség az Úrnak!

Az Úr végig velem volt az utamon, érezhető volt a jelenléte. Az angyalok pedig erősen munkálkodtak. Nagyon nagy öröm volt így szolgálni a mennyei Atyát és üdvösségre vezetni az embereket.

Pásztor: Köszönjük az Úrnak.

Magdi: Köszönöm az Úrnak. Hálás szívvel köszönöm, mert az Úr segítsége nélkül ez nem jöhetett volna elő.

Pásztor: Köszönjük, hogy megjelentetek a mai alkalmon, befogadtátok az Igét, és a jövő héten várunk benneteket szeretettel.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

